

A Bíróság 2007. június 21-i végzése – Finn Köztársaság kontra az Európai Közösségek Bizottsága

(C-163/06 P. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Fellebbezés – Megsemmisítés iránti kereset – Elfogadhatatlanság – Kötelező joghatást ki nem váltó aktus – Az Európai Közösségek saját forrásai – Jogsértési eljárás – A 1150/2000/EK/Euratom rendelet 11. cikke – Késedelmi kamatok – Feltételes kifizetésre vonatkozó megállapodásról folytatott tárgyalás – Megtagadó levelek)

(2007/C 235/12)

Az eljárás nyelve: finn

Felek

Felperes: Finn Köztársaság (képviselő: E. Bygglin meghatalmazott)

A másik fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: G. Wilms és P. Aalto meghatalmazottak)

Tárgy

Az Elsőfokú Bíróság (negyedik tanács) által a T-177/05. sz., Finn Köztársaság kontra Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2006. január 9-én hozott végzés ellen benyújtott fellebbezés, amelyben az Elsőfokú Bíróság elutasította mint megalapozatlant a Bizottság két azon levelében foglalt esetleges bizottsági határozat ellen benyújtott megsemmisítés iránti keresetet, amelyben elutasította, hogy a Finn Köztársasággal tárgyalásokat folytasson a Bizottság által a Közösség saját forrásai címén visszamenőlegesen követelt vámtartozás (katonai berendezések behozatalára vonatkozó vám) feltételes megfizetéséről

Rendelkező rész

- 1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja
- 2) A Bíróság a Finn Köztársaságot kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 154., 2006.7.1.

Oberlandesgericht Düsseldorf (Németország) által 2007. június 27-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Hans & Christophorus Oymanns GbR, Orthopädie Schuhtechnik kontra AOK Rheinland/Hamburg

(C-300/07. sz. ügy)

(2007/C 235/13)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Oberlandesgericht Düsseldorf (Németország)

Az alapeljárás felei

Felperes: Hans & Christophorus Oymanns GbR, Orthopädie Schuhtechnik

Alperes: AOK Rheinland/Hamburg

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) a) Úgy kell-e értelmezni az építési beruházásra, az árubeszerzésre és a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 2004. március 31-i 2004/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ (a továbbiakban: irányelv) 1. cikke (9) bekezdése második albekezdése c) pontjának első fordulatában foglalt, „az állam [...] finanszíroz” tényállási ismérvet, hogy az állam előírja az egészségbiztosítási pénztári tagságot és a mindenkori egészségbiztosítási pénztár javára történő – a jövedelem mértékéhez igazodó – járulékfizetés kötelezettségét, miközben az egészségbiztosítási pénztár meghatározza a járulék mértékét, az egészségbiztosítási pénztárak azonban a szolidáris alapú finanszírozás – indokolásban részletebben ismertetett – rendszerén keresztül kapcsolódnak egymáshoz, és minden egyes egészségbiztosítási pénztár kötelezettségének teljesítése biztosított?
- b) Úgy kell-e értelmezni az irányelv 1. cikke (9) bekezdése második albekezdése c) pontjának második fordulatában foglalt tényállási ismérvet, amely szerint az intézmény „irányítása ezen intézmények felügyelete alatt áll”, hogy megfelel ezen ismérvek a folyamatban lévő és jövőbeli ügyleteket is érintő állami törvényességi felügyelet, ideértve adott esetben az államnak az indokolásban ismertetett egyéb beavatkozási lehetőségeit is?
- 2) Ha az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdés a) vagy b) pontjára igenlő választ kell adni, akkor úgy kell-e értelmezni az irányelv 1. cikke (2) bekezdésének c) és d) pontját, hogy az olyan áru rendelkezésre bocsátását, amelyet az adott ügyfél egyéni szükségleteinek megfelelő formában, ahhoz igazodva állítottak elő, és amelynek a használatára vonatkozóan az adott ügyfelet egyéni tanácsokkal szükséges ellátni, „árubeszerzésre irányuló szerződésnek” vagy „szolgáltatásra irányuló szerződésnek” kell-e tekinteni? A besorolásnál csak az adott szolgáltatások értékét kell-e figyelembe venni?

3) Ha a 2. kérdésben említett rendelkezésre bocsátást „szolgáltatásként” kell vagy lehet besorolni, úgy az irányelv 1. cikkének (4) bekezdése – az irányelv 1. cikkének (5) bekezdése szerinti keretmegállapodástól való elhatárolásként – úgy értelmezendő-e, hogy „szolgáltatási koncesszió” alatt a szerződés-odaítélés olyan formája is értendő, amelynek során

- annak eldöntése, hogy a nyertes ajánlattevő részesül-e egyedi megbízásban, és ha igen, milyen esetekben, nem az ajánlatkérőtől, hanem harmadik felektől függ,
- a nyertes ajánlattevő díjazásának kifizetése az ajánlatkérőn keresztül történik, mivel a törvény erejénél fogva egyedül ez utóbbi a díjfizetésre és a szolgáltatás teljesítésére harmadik személyekkel szemben kötelezett fél, valamint
- a nyertes ajánlattevő a harmadik személyek általi igénybevételt megelőzően semmiféle szolgáltatást nem köteles teljesíteni és biztosítani?

(¹) HL L 134., 114. o.; magyar nyelvű különkiadás: 6. fejezet, 7. kötet, 132. o.

A Tribunale Amministrativo per la Lombardia (Olaszország) által 2007. július 12-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Termoraggi SpA kontra Comune di Monza és társai

(C-323/07. sz. ügy)

(2007/C 235/14)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunale Amministrativo per la Lombardia

Az alapeljárás felei

Felperes: Termoraggi SpA

Alperes: Comune di Monza és társai

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Az 1992. június 18-i 92/50/EGK irányelv (¹) 6. cikke alkalmazható-e a jelen ügy tárgyát képező kérdésben, és hogyan kell e cikket értelmezni a megtámadott intézkedéseknek a közösségi joggal való összeegyeztethetősége vizsgálata tekintetében, az indokolásban megadottak vonatkozásában?

(¹) HL L 209., 1-24. o., magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet 1. kötet 322. o.

2007. július 18-án benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Finn Köztársaság

(C-335/07. sz. ügy)

(2007/C 235/15)

Az eljárás nyelve: finn

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: I. Koskinen, M. Patakia és S. Pardo Quintillán)

Alperes: Finn Köztársaság

Kereseti kérelmek

- a Bíróság állapítsa meg, hogy a Finn Köztársaság – mivel a 10 000 LE-nél nagyobb agglomerációjú települések esetében nem rendelkezett a gyűjtőrendszerekbe vezetett összes települési szennyvíz szigorúbb tisztításáról – nem teljesítette a települési szennyvíz kezeléséről szóló, 1991. május 21-i 91/271/EGK tanácsi irányelv (¹) 5. cikkének (2), (3) és (5) bekezdéséből eredő kötelezettségeit;
- a Finn Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A finn vizek érzékeny területeknek számítanak a 91/271/EGK irányelv értelmében. Ezért biztosítani kell, hogy Finnország egész területén a gyűjtőrendszerekbe vezetett összes települési szennyvizet a 10 000 LE-nél nagyobb agglomerációjú települések esetében szigorúbb tisztításnak vessék alá. A nitrogén fontos szerepet játszik a „Selkämeri” (Botteni-öböl) egyes részeinek eutrofizációjában és domináns szerepet játszik a „Saaristomeriben” és a „Suomenlahtiban” (Finn-öböl). A Balti-tenger középső részének nitrogénkezelési kapacitása tavasszal korlátozott. E terület eutrofizációja vitathatatlan. Mind a nitrogén- mind a foszfátherhelés csökkentése segítene a fitoplanktonok tavaszi és nyári virágzásának megakadályozásában. Mivel Finnország a 10 000 LE-nél nagyobb agglomerációjú települések esetében nem biztosította a gyűjtőrendszerekbe vezetett települési szennyvízben a nitrogéncsökkentést, megsértette a 91/271/EGK tanácsi irányelv 5. cikkének (2), (3) és (5) bekezdését.

(¹) HL L 135., 40. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 2. kötet, 26. o.